

پایداری زیست محیطی: به توانایی جامعه، اکوسیستم یا هر سیستم جاری برای تداوم کارکرد در آینده نامحدود اطلاق می شود، بدون آن که در نتیجه تحلیل رفتن منابع یا تحمیل بار بیش از حد بر آن ها به ضعف کشیده شود و در واقع موازنه ای بین ضرورت های زیست محیطی و نیازهای توسعه است که با کاهش فشار و افزایش ظرفیتهای موجود محقق می شود.

شاخص و معیارهای پایداری زیست محیطی: شاخصها و معیارها معمولاً ارزشیابی ادبی می باشند که اطلاعات کلیدی در مورد سیستم های طبیعی، اجتماعی و اقتصادی را ارائه می دهند و بعنوان ابزاری برای سنجش پیشرفت به سوی توسعه پایدار در سطوح مختلف ملی، منطقه ای و محلی می باشند.

ماده ۲: دستگاههای اجرایی موضوع ماده (۱) قانون برنامه ششم توسعه ج.ا.ا. مکلفند بر اساس شاخص ها، ضوابط و معیارهای پایداری محیط زیست که توسط سازمان اعلام می شود، "در مرحله تصویب برنامه ها و طرحهای کلان توسعه" مطالعات ارزیابی راهبردی محیط زیستی (SEA) را مطابق با الگوی پیوست این آئین نامه به انجام رسانده و گزارش مربوط را به تأیید مرجع مورد اشاره در ماده (۳) این آیین نامه برسانند.

الف- سیاستها، برنامه ها و طرحهای کلان توسعه منابع آب و فاضلاب

ب- سیاستها، برنامه ها و طرحهای کلان حمل و نقل کشور

ج- سیاستها، برنامه ها و طرحهای کلان توسعه حوزه نفت و انرژی و صنایع وابسته

د- سیاستها، برنامه ها و طرحهای کلان ایجاد و توسعه مناطق آزاد تجاری و ویژه اقتصادی

ه- سیاستها، برنامه ها و طرحهای کلان گردشگری در استان های شمالی کشور

و- سیاستها، برنامه ها و طرحهای کلان ایجاد و توسعه فعالیتهای معدنی و صنایع معدنی

ز- سیاستها، برنامه ها و طرحهای کلان ایجاد و توسعه صنایع و شهرکهای صنعتی

ح- سیاستها، برنامه ها و طرحهای کلان ایجاد و توسعه فعالیت های شیلات و آبی پروری، دامپروری و کشاورزی

ط- سیاستها، برنامه ها و طرحهای کلان و جامع مدیریت پسماند

ماده ۳: مرجع تصمیم گیری در مورد گزارش های مطالعات ارزیابی راهبردی محیط زیستی (SEA)، کمیته ای با مسئولیت سازمان حفاظت محیط زیست و همکاری سازمان برنامه و بودجه و وزارت خانه های ذیربط عهده دار توسعه می باشد.

تبصره- نحوه نظارت بر تهیه، تصویب و اجرای ارزیابی راهبردی محیط زیستی (SEA) در کشور بر اساس دستورالعملی می باشد که سازمان حفاظت محیط زیست موظف است پس از تصویب این آیین نامه ظرف حداکثر مدت سه ماه تهیه و ابلاغ نماید.